

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

فرستنده: فرید پرواز
۲۴ دسمبر ۲۰۱۴

تواب سازی مدرن در اروپا

مراکز بازپروری دنمارک تروریست ها را شست و شوی مغزی می دهند

برنامه بازپروری بنیادگرایان در اروپا از سر گرفته شده است. این برنامه که از نزدیک در تمام اروپا رصد می شود شامل چند محور است: مشاوره، کمک به پذیرش دوباره آنها در مدرسه، دیدار با والدین شان و برنامه های دیگر. این برنامه برای اولین بار در سال ۲۰۰۷ و برای تعامل با افراط گرایان راست گرا که با باشگاه فوتبال «آرهوس» پیوند داشتند، توسعه یافت. اکنون با افول اوباش گری نونازی ها و ظهور پیکارجویان در اروپا این برنامه یکبار دیگر برای صدها بنیادگرایی که به سوریه رفته و بازگشته اند از سر گرفته شده است.

محمدحسین باقی- در بسیاری از بخش های اروپا، او زندانی می شود. اما در دومین شهر بزرگ دنمارک، این مرد ۲۱ ساله ترک تبار که ۱۳ ماه را در سوریه و در کنار داعش گذراند، اکنون روزهای خود را به بازی فوتبال و تمرین در باشگاه اختصاص می دهد و بی صبرانه انتظار روزی و جایی را می کشد که بتواند در یک دانشگاه محلی در رشته مهندسی ادامه تحصیل دهد. این شورش سابق که می خواهد با نام «عثمان» شناخته شود، می گوید: «احساس می کنم در خانه ام هستم. در اینجا اصلاً هیچ مشکلی ندارم.» از زمان بازگشت از درگیری های سوریه به این شهر بندری آرام، او بخشی از برنامه پیشگامانه ای بود که با شورشیان نه به عنوان مبارز، مجرم یا تروریست، بلکه به عنوان جوانانی متهم که شایسته فرصتی دیگر هستند، رفتار می کند.

در بسیاری از بخش های اروپا، پاسخ حبس آنها بوده یا بازجویی های گسترده از آنها به دست دادستان ها. بلجیم، بریتانیا، فرانسه، آلمان و ناروی بسیاری از نیروهای بازگشته از سوریه را به این ظن بازداشت کرده اند که یا به سازمانی تروریستی در خارج ملحق شده اند یا از محدودیت های وضع شده برای سفر به سوریه تخلف کرده اند. هالند برخی پیکارجویان سوری را از بازگشت به این کشور بازداشته و دولتمردان این کشور دستور داده اند آنها را که بازگشته ان، محاکمه شوند یا پابند داشته باشند. بلجیم- کشوری با بالاترین تعداد ستیزه جوی سوری به ازای جمعیت- نه تنها این بازگشته ها را هدف گرفته، بلکه کسانی را هم که در خانه نشسته و دیگران را تشویق به رفتن به جنگ در سوریه می کنند، تحت پیگرد قرار داده است.

بوريس جانسون، شهردار لندن، پاسخ متداول در ميان كشورهاي غربي را در مقاله اي در ديلي تلگراف چنين خلاصه کرده است: «ما بايد كاملاً روشن كنيم كه اگر بدون دليلي محكمه پسند به عراق يا سوريه برويد دستگير خواهيد شد.» دنمارك كه پس از بلجيم دومين كشوري است كه ميزبان حجم زيادي از ستيزه جويان است از سوي ديگر بام افتاده و تنبيه را كنار گذاشته و به «بازپروري» روي آورده است. «جاكوب بوندسگارد»- شهردار سوسيال دموكرات آرهوس، شهري كه پيشگام رويگرد ملايم در قبال اين افراد است -مي گويد: «نمي توانيم آنها را از جامعه كنار بگذاريم و بگوئيم مسير تندروي آنها دگرگون مي شود و بعد مي توانند بخشي فعال از جامعه ما باشند.»

به گفته پولييس، ۳۱ مسلمان ساكن آرهوس كه همگي زير ۳۰ سال بودند از اواخر ۲۰۱۲ به سوريه سفر کرده اند تا از شورشياني كه با بشار اسد مي جنگند حمايت كنند. گفته مي شود تنها ۱۶ نفر از آنها به خانه بازگشته اند. «يورگن ايلوم»، پولييس اين شهر، مي گويد: «به نظر مي رسد آنچه ما انجام مي دهيم كارگر باشد.» او اين برنامه را «پيشگيري از جرم» ناميده و معتقد است كه هدفش «حمايت از جامعه در برابر افراط گرايان» است نه كشيدين ناز آنها. رئيس پولييس اذعان كرد كه «بازپروري» كامل بازگشتگان بي نهايت دشوار است و «هيچ يك از آنها كاملاً نرمال نيستند» اما افزود كه هيچ يك از زمان بازگشت به كشور به سوي نظامي گري نرفته اند. با اين حال، اين ترس هست كه اين ستيزه جويان همچون «مهدى نموش»- ۲۹ ساله، مسلمان و ساكن فرانسه- باز هم به خشونت روي آورند.

مطالعه ۲۰۱۳ از سوي «توماس هگهامر»- محقق در مركز تحقيقات دفاعي ناروي- ۹۴۵ ستيزه جوي سوري را مورد بررسي قرار داد كه از جنگ هاي افغانستان، بوسني و جاهاي ديگر به كشور بازگشته اند. او دريافت كه از هر ۹ مبارز، يك نفر به قصد توطئه و انجام حمله به غرب به كشورهاي خود بازگشتند. در آرهوس، بازگشتگان از سوي پولييس و با كمك سرويس امنيت داخلي غربال مي شوند؛ اما هيچ يك از آن ۱۶ نفر كه تاكنون به كشور بازگشته اند، دستگير نشدند. در عوض، به آنها «مربي» ي داده مي شود كه وظيفه اش قانع كردن آنهاست كه تندروي هيچ جائي در اسلام ندارد.

«پررين برتسلن»، استاد روان شناسي دانشگاه آرهوس، به نيويورك تايمز مي گويد: اين بازگشتگان «قطب نماي اخلاقي خود را گم کرده اند» اما «اگر وقتي به جامعه باز مي گردند، آنها را در جامعه جذب نكنيم به بمبي ساعتی تبديل مي شوند.» او مي گويد هدف رويگرد آرهوس همانا ممانعت از اقدامات مجرمانه از سوي شورشيان سابق است نه پالايش باورهايشان. وي مي افزايد: «ما پولييس سياسي يا ديني نيستيم.» «ارهان كيليج»- حقوقدان آرهوس، ترك تبار و مسلماني كه به عنوان مربي در اين مكان عمل مي كند، مي گويد مهم ترين مانع جلب اعتماد است. او مي گويد اگر اين مسأله انجام شود مي توان با نشان دادن ضعف هاي تفسيرشان از باوري كه دارند باورهاي آنها را به سوئي ملايم تر حركت داد. كيليج مي افزايد: «مشكل در پيام اسلام نيست، بلكه مشكل از فرادي است كه اين مشكلات را سبب مي شوند.» او خاطرنشان مي سازد كه جوانان دانش اندكي نسبت به باورهاي خود دارند و ديده گاه خود را فقط با مشاهدۀ چند فلم در يوتيوب از سوي واعظاني به ظاهر متواضع كه در مورد تحقير جهان اسلام از سوي غرب سخن مي گویند، كسب مي كنند.

محمد ۲۵ ساله كه تبعۀ سومالي است و فقط مي خواهد با نام كوچكش شناخته شود، توضيح مي دهد كه چگونه مشاوريه مي تواند جوانان را از غلتيدن به سوي افراط گرایی بازدارد. او مي گويد هرگز تصميم نداشت در سوريه بجنگد؛ اما تمايل داشت تا مطالعاتش را رها كند و به پاكستان برود كه در آنجا چند جوان تندرو طرح دوستي با وي را ريختند و شد آنچه شد. او همچنين از مشاهدۀ ويدئوهاي «انور العلوكي»- شورشي و واعظ امريكائي كه در سال ۲۰۱۱ در يمن كشته شد- مي گويد كه وي را قانع کرده بود كه هرگز نمي توان در جامعه دنمارك ادغام شد و هميشه خارجي خواهد بود.

العولکی گفته بود باید برای کسب احترام به کشوری مسلمان رفت. این سخنان جرقه هائی را در وجود او مشتعل کرد که در نهایت از کنار داعش و سوریه سر بر آورد.

محمد می گوید وقتی پولیس وارد خانه اش شد «مشاوره» را پذیرفت و برای سازگاری با جامعه اعلام آمادگی کرد. در واقع، دولت دنمارک تیم های مشاوره ئی را در قالب مربی آموزش داده که هنگام دستگیری ستیزه جویان به جای ضرب و شتم و توهین به آنان، سعی در جلب اعتماد آنها دارد تا فرآیند «رادیکال زدائی» را با اقتناع وی آغاز کند. عثمان می گوید اگرچه از رفتن به سوریه پشیمان نیست، اما در این وضعیت توانسته ازدواج کند و امیدوار است در ماه فبروری کلاس هایش شروع شود. او می گوید: «رفتن به سوریه بسیار خطرناک است.» تغییر نگرش از نئونازی گری به افراطی گری اسلامی در آرهوس منجر به بازنگری های مناقشه آمیز در مورد اصالت این برنامه شده؛ از جمله این بازنگری ها طرحی است از جانب پولیس برای آغاز گفت و گو با مساجد محلی که منتقدانی دارد. این مساجد آموزه های وهابی گری را به جوانان ارائه می دهند و سیاستمداران راست گرا خواستار تعطیلی این مساجد هستند.

برخی دیگر می گویند تعطیلی این مساجد درست نیست. شهردار آرهوس می گوید: «در یک جامعه باز، نمی توان یک دیدگاه را به حاشیه راند و اصول را زیر پا گذاشت.» «اسامه السعدی» رئیس مسجد «Grimhøjvej» می گوید با نگرش آرهوس موافق است و می پذیرد که مقام ها برنامه خود را به مسجد منتقل کنند؛ اما تضمین دهند که مقام های دولتی در امور دینی مسجد دخالت نمی کنند و به وظیفه دینی مسجد احترام می گذارند. منتقدان می گویند: «آزمون واقعی زمانی است که تروریست های داعش به کشورهای خود بازگردند» اما مقام های دولتی و محلی می گویند: «اگر آنها به دنمارک بازگردند، افراط گرای واقعی نخواهند بود.»

روزنامه دنیای اقتصاد، شماره ۳۳۷۱ به تاریخ ۹/۲۵/۹۳، صفحه ۱ (صفحه اول)

یادداشت:

این تصمیم دولت دنمارک که به یقین بدون مشوره و حتا اجازه نهاد های امنیتی ناتو به خصوص «سیا» نمی تواند صورت گرفته باشد، به علاوه جهاتی که در خبر آمده است، می تواند مبانی و علل دیگری نیز داشته باشد، که مختصراً می توان به بخشی از آنها چنین اشاره نمود:

۱ - افرادی که اینک از مناطق داغ خاورمیانه به خصوص سوریه بر می گردند، اگر تنی چند در بین آنها کسانی باشند که واقعاً توسط تبلیغی های جهاد گرا فریب خورده اند، اکثریت قابل ملاحظه آنها را کسانی تشکیل می دهند که به شکلی از اشکال بر مبنای چراغ سبز دولتهای اروپائی و امریکا بدان مسافرتها دست یازیده از آغاز الی انجام در پیوند با نهاد های امنیتی استخباراتی ناتو، به خصوص «سیا»، «میت» و «المخابرات العامه» در جنایات آنجا سهیم بوده اند، در نتیجه هرگاه تمام آنها مورد بی مهری قرار گیرند و یا پای شان به محاکمه کشانیده شود، همیشه این احتمال و از دید کشور های غربی این خطر وجود دارد که آنها به بازگویی اسرار مگوی غرب دهان باز نموده، کوس رسوائی های کشور های غربی را هرچه بلند تر به صدا در آورند. در نتیجه کشور های امپریالیستی غرب که خود پزنده این آتش دهن سوز می باشند، به ناگزیر باجی را که باید بدهند، بر آن نام عطوفت می گذارند.

۲ - دومین نکته باز هم بر می گردد به این که هرگاه با آنها خشونت صورت گیرد، نیروهائی که آنها را به خاطر انجام چنان جنایات مدهشی اعزام داشته اند، اعتبار کذائی شان را از دست داده، برای مداخلات آینده دست تجاوز گران خالی خواهد ماند. چه در آن صورت هر جوانی چنین خواهد اندیشید که «با دیروزی ها چه کردند که با ما کنند». همین ترس کشور های امپریالیستی را وادار می سازد تا با بازگشتگان از مسلخ سوریه، با مراعات بیشتر حتا فراهم ساختن تحصیلات عالی، برخورد نمایند.

۳- کشور های امپریالیستی تلاش می ورزند تا بازگشتگان را زیر عناوین و بهانه های مختلف، باز هم در پروسه استحاله شخصیتی نگهداشته، شست و شوی مغزی آنها را متناسب با جانبازی جهت تحقق اهداف امپریالیزم ادامه بدهند. تاریخ جنایات امپریالیزم نشان داده که قدرت های امپریالیستی، به منظور برآورده ساختن اهداف شان، همیشه کوشیده اند تا تمام عواطف و احساسات انسانی را در سوژه های شان از بین برده از هریک از آنها یک «ترمیناتور» به وجود بیاورند.

اداره پورتال AA-AA